

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr. *
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.,
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 50 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza S. sârbători „Tăcerea împregiur și S. Vasilie” Nrul cel mai de aproape va apăre Marți în 5 Ianuarie 1888.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată celă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Decembre 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedarea toaiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, în 31 Decembre, 1887.

Cu ziua de astăzi încheiem anul 1887. Gândurile noastre mai petrec încă odată la momentele mai însemnate din anul acesta, și apoi își i au ziua bună. Anul vechiu intră în noianul vecinicii, și cel nou ne salută cu tot aceea posomorită față, cu care cel trecut ne dăce rămas bun. Anul trecut ne îngroapă și puținele speranțe de îndreptarea lucrurilor, cu cari l'am salutată, și cel nou nu ne îndeamnă la nouă speranțe. Nu, căci posomorită este fața Europei în aceste momente, posomorită este icoana patriei noastre, și sfâșiată, de tot sfâșiată haina în care ni se prezentează viața noastră națională atât în cele politice, cât și în cele sociale, mai cu seamă în cele sociale, căci mai proaspete fiind ranele pe trupul acesteia, mai simțitoare este și durerea, de care suntem cuprinși.

Nori negrii acoperiau la începutul acestui an cerul Europei peste tot. Trăsnetele și fulgerele se manifestau cu repeziune în diaristica rusească, și nu a fost minută, nu secundă în întreg anul 1887, în care se fi avut cel puțin o rază senină de soare.

FOIȚA.

Pețire primejdioasă..

(De Björnstjerne Björnson.)

De când Aslaug se făcu fată mare, nu mai prea era pace la Husaby. Cei mai chipeși ficii ai parochiei se păruiau și imblătau acum noapte de noapte acolo. Mai vrămasă se făcea treaba în nopțile de Sâmbătă; dar atunci nici nu se culca bătrânul Knud Husaby, decât îmbrăcat în nădragii lui de piele și răzimându-și o măciucă de tei la pat.

— Dacă eu am o fată curățică, mi-o voiu scî o eu apăra, — își dăcea Husaby.

Thore Nässet era numai un ficior de oameni sêraci, și cu toate aceste se găsiu oameni, cari susțineau, că el umblă mai des pe la țărâncuța dela Husaby. Bătrânului Knud nu-i plăcea de asta, și asi gura, că nu-i adevăr, că dânsul nu l'a vedut nici când acolo. Dar oamenii rideau pe sub mustețe și îi spuneau să fi căutat numai cu deamenuntul în toate unghiurile și colțurile curții și l'ar fi aflat fără indoeala pe Thore.

Sosi primăvara și Aslaug urcă cu vitele la munte. Și când se aședă ziua ferbinte pe vale, când zidul de stâncă se înalță răcoros peste dogoreala soarelui, când resunau talalangele vacilor, dulăul cioba-

Cestiunea bulgară stă asupra păcii europene ca sabia lui Damocle. Ca craii dela răsărit din colindele poporului nostru au colindat reprezentanții Bulgariei pe la curțile împăraților pământesci și în cele din urmă s'au dus acasă cu credința, că scăparea țerei lor este pusă în înțelepciunea și patriotismul lor, și nu în bunăvoința puterilor europene.

Tocmai la începutul anului Germania era în mare agitațiune. Senatul imperial nu voia să voteze forțele armate așa, după cum le petindea cancelariul, principele de Bismarck, care făcea provocare la supremația forțelor armate din statele vecine.

Agitată este și astăzi întreagă Germania din cauza poverii celei mari cu susținerea colosului de armată, care consumă toată puterea statului în cele financiare. Forța Germaniei însă este armata, și dacă e să credem scirilor mai proaspete, Germania după dîsa principelui de Bismarck, nu-și bazează siguranța sa pe bunăvoința țarului rusesc, nu pe cunoscuta iubire de pace a presidentului republicii franceze, nu pe alianța noastră, cea a Italiei, ci armata este forța ei, căci la cas de trebuință de trei ori mai mare va fi numărul ostașilor, ca și cel care figurează ați în consemnările oficiale.

Privelistea din partea Germaniei este deci: Pa- cea din respect la mulțimea armelor.

Francia a trecut prin grele cercări. Oamenii cari caută popularitate nu sunt rari în Francia, și această popularitate o caută risicul de a provoca războiul asupra patriei lor. A trecut crisa cu Generalul Boulanger, trecutau crisa cu demisionarea presidentului Grévy, și noua alegere ne prezentează pe francezii întruniți în jurul stindardului republicii, care se părea a fi tare sdruncinată.

Italia în anul acesta a căutat a se apropia mai tare de puterile din centrul Europei. Alianța ei cu Germania și monarhia noastră se consideră ca faptă implinită, și nu odată a fost citată această alianță ca unica garanție a păcii europene. În continuă luptă cu politica vaticanului guvernul italian tocmai în zilele acesteia a făcut declarațiunea, că Italia în veci nu va abdice de drepturile sale în ce privesce domnia asupra Romei, ridicând totodată și vëlul, care a descoperit o serie de tentațiuni din partea politicii papale.

În fine despre monarhia noastră nu avem se înregistrăm nici o scire mai îmbucurătoare.

În Cislaitania domnesce cel mai mare antagonism între naționalități, întocmai ca și la noi. De interes este să accentuăm, că alegerile din anul acesta pentru parlamentul din Budapesta au arătat în toată golătatea lui rolul trist, la care am ajuns

nului lătra și Aslaug cânta pe muchea dealului și sufla din buciom, — atunci li se făcea ficiorilor, cari lucrau pe luncile din vale, rău pe la inimă. Și la cea mai de aproape sară de Sâmbătă grăbia, care de care s'ajungă mai iute la deal! Dar la vale veniau și mai grăbit, căci la coliba de sus stătea un ficior după ușa și acesta întimpina pe fiesce care nou venit și îl răsucea prin aer astfelu, încât nu mai uita în veci de cuvintele, ce-i spunea cu acest prilej: „Veți de mai vină odată, atunci o se capeți mai mult!”

După socotința ficiorilor, numai unul singur era în toată parochia, care dispunea de astfelu de pumni, și acesta era Thore Nässet. Și la ficiorii cei mulți de bogătoi li se părea totuși prea prea ca un nimenea să-și joace mênrele așa cutezat pe muntele Husaby.

De aceeași părere era și bătrânul Knud, când aușise de lucru; și dîse totodată, că dacă nu s'a găsi altul, cine să-l poată lega chingă, o se încerce el cu ficiorul seu. Ce-i drept Knud începuse a îmbătrâni, dar deși avea la vr'o 60 de ani, îi plăcea să se ia cu ficiorul seu cel mai bătrân la trîntă, așa când i se părea casa prea moartă de tăcere.

La poiana Husaby ducea numai o singură cărare, și aceasta trecea tocmai prin curte. Sâmbăta următoare, când voi Thore să meargă la poiană, și când ajungând până la șură, se furișă tot mai sprinten prin curte, îl prinse un om de piept. „Ce

noi românii de sub coroana Sântului Stefan, de când cu inaugurarea politicii de pasivitate, contra căreia s'a luptat nemuritorul nostru arhieru marele Șaguna, contra căreia a luptat diarul nostru cu programă bine definiată cât a trăit Șaguna, și luptă tot cu aceeași programă, tot cu aceeași perseveranță, tot cu aceeași tragere de inimă și acuma insultat, fără nici o remușcare insultat de acei oameni, cari până eri alaltăeri au luptat sub stindardul susținut de noi, și cari nu se sfiesc a se mai numi aderenții principiilor Marelui Șaguna.

Despre miseria în viața noastră socială, la care am ajuns mai cu seamă în anul acesta, nu vom vorbi mai cu deamăruntul. Se scie, că s'a lucrat și se lucră încă și acuma pentru distrugerea tuturor instituțiilor noastre, fără a se putea crea altele în locul lor.

Sunt anume puși o seamă de oameni, cari darurile bunului Dumnezeu le întrebunțează spre a distruge totul, ce există în ziua de ați la noi românii.

Despre sistemul de distrugere al întregii noastre organizațiuni bisericesci nu vom vorbi la acest loc.

Ajunge să spunem, că s'a lucrat și se lucră pentru ruina Asociațiunii transilvane și a scoalei de fetițe abia înființate, se lucră pentru ruina reuniunii femeilor române de aici, care a dovedit că e de folositoare pentru creșterea națională a fetițelor noastre, atacate sunt și au fost scoalele noastre naționale, atacate institutele de credit și economii, și ca încheere s'a ntrodus o scisiune între noi, un fel de escumunicare, ca și cărea numai la leproșii din biblie o mai aflăm. Și toate acestea numai de trei ani s'au făcut, de când cu ivirea unor nouă elemente în viața socială aici la noi.

Posomorit încheem anul 1887.

Dea Dumnezeu să fie mai bun cel viitoriu.

Noi stăm la locul nostru.

Trecutul de 35 de ani ne este garanție, că programa noastră nu se bazează pe visuri deșerte.

Cu această programă pășim în anul 36 și cu speranța în Dumnezeu, că vom avea zile mai bune.

Revista politică.

Ministrul de interne, baronul Orczy, după cum se anunță din capitala, — cât mai curând va aduce înaintea parlamentului un proiect de lege, pentru înarticularia contractului încheiat între monarhia noastră și România cu privire la regularea granițelor. Acest proiect, care s'a votat și în camera română, conține o descriere amănunțită a tuturor

vrei cu mine?” îl întrebă Thore și-l tăvăli la pământ, încât începură să cânte toate din el. „O să veți tu îndată” răspuse un altul în dosul lui plēsindu-l în ceafă: și acesta era fratele. „Eată și al treilea,” dîse bătrânul Knud și se repeși la el.

În fața primejdiei puterea lui Thore crescû; el era incovoios ca jorda de răchită și lovia, de o simțiau adversarii; el le lunecă printre brațe, și se tupila; unde dădeai, acolo nu-l găsiu; unde nu s'asteptau acolo îi cărpia cu pumnul. Frecală tot a mâncat el la urma urmelor și încă temeinică, dar bătrânul Knud spunea des și mai târziu, că cu un om mai strașnic nu s'a părut niciodată. Păruiala ținu până ce curse sânge, dar atunci dîse Husaby: „Stați!” și apoi adause: „De i scii scăpa Sâmbăta viitoare de mâna lui Husaby și a filor sei, a ta se fie fata!”

Thore se tări acasă, cum putu, și după ce sosi se puse în pat. Despre încăerarea dela Husaby se vorbi mult, dar toți dăceau: „Ce și avea el se cante acolo?” Una numai nu vorbea astfelu, și aceasta era Aslaug. Ea îl asteptase în sara aceea de Sâmbătă, și aușind acum cele ce a pățit el cu fatăl ei, se puse și plânse și își dăcea în gând: „De nu am parte de Thore, nici nu mai am în lume o mulțămită!”

Thore rămase toată Dumineca în pat, ear Luni simți că tot mai trebuie se zacă. Veni Marțea, și era o zi frumoasă de tot. În timpul nopții ploase,

punctelor de ceartă și arată și îmbunătățirile, ce s'au făcut. Foile din monarchie nu pot lăuda din destul acest act, care a șters cearta înverșunată și așțările, ce se făceau între aceste două state, din pricina punctelor de ceartă.

Conferințele militare, cari s'au ținut de câte-va zile în Viena s'au terminat. Ambii ministrii, și dl Tisza și baronul Fehérváry, au părăsit capitala monarchiei și s'au reintors la Budapesta. Din conferințe nu se poate vedea de loc o schimbare în situațiune, după cum le place unor să accentueze. Trebuiau să se ia nisece măsuri impuse mai mult de firea lucrurilor și de casuri excepționale, decât de situațiunea esternă. De odată cu intrăducerea puscei cu repetiție s'a aflat de lipsă a se conchema toți rezerviștii, ca să se deprindă cu această armă nouă. Această decisiune, după cum am anunțat și noi, formează un punct principal în desbaterile conferințelor, ea este un efluc al conferințelor de ministri.

Ministrul nostru de honveți, conform hotărîrilor conferințelor ministeriale a prezentat proiectul de lege în vîrtutea cărui atât rezerviștii armatei comune cât și ai ambelor armate teritoriale se pot conchema după trebuința la corpurile lor cu scop de a se exercita cu pușca cu repetiție.

Tot cu aceasta ocaziune se anunță din Budapesta, că administrațiunea armatei comune a fost de tot prevădătoare și economisitoare. Ea aduce la cunoștință, cumcă suma, care era menită pentru pregătiri în luna lui Decembre și carea o a acordat ambele regime, nu s'a cheltuit întreagă și că nici nu se va spesa încă mult din ea, dacă situațiunea militară dela granițele nord-ostice ale monarchiei noastre nu se va schimba în spre mai rău. Aici înregistrează „Bud. Coresp.“ și o epistolă a principelui nostru de coroană Rudolf, adresată către Jokai, în care după cei mulțumesc pentru frumoasele felicitări de anul nou dice: Noi sperăm, că anul nou va aduce noroc patriei noastre.

Mare svon și imburător totdeodată a făcut scirea din Petersburg, că în urma unui ordin al guvernului rusec soldaților mai bătrâni dela corpul de gardă să li se dea concediu cu ziua de 30 Ianuarie st. v. Concedierea soldaților, observă „Köln-Ztg“ se făcea altădată cu începutul lunei lui Martie, cu toate că în Rusia serviciul militar încetează cu 31 Decembre și începe cu 1 Ianuarie. Socotind aceasta concediere excepțională în fața actualei situațiuni, trebuie să o considerăm de un fapt precugetat și martur, care va servi mult la domolirea spiritelor, ce în timpul din urmă erau învăpăiate de alarmele de războiu. Nu putem însă să nu facem amintire și despre un enunț de mai târziu din cestionata foaie, în care dice, că reprezentanții militari din Rusia au mai anunțat *dislocarea altor două diviziuni din internul Rusiei la granițele din spre noi.*

Acest enunț însă n'a produs o impresiune deosebită în cercurile diplomației noastre și e privit de o goală scire alarmătoare. Căci abstrăgînd dela aceea, că principele Lobanow în săptămânile din urmă cu ori și ce ocaziune a repetit convingerea sa, cumcă Rusia în prezent nu nutrește intențiuni războinice, ne lămurește totdeodată și asupra situațiunii militare dicînd, că armatei ruseci li mai trebuie încă foarte mult timp până s'ar putea pregăti de războiu. Ceea-ce s'a întemplat la granițele vestice ale Rusiei nu este alt-ceva decât un efluc al planului de reorganizațiune militar, care

ține acolo, ca să se întărească garnizoanele dela graniță. Afară de aceea se lucră din toate părțile pe cale pacinică să se înduplece Rusia a-și da pe față planurile, ce le urmăresce. E pusă în perspectivă chiar și schimbarea de idei diplomatice în cestiunea bulgară și se crede că puterile vor și rezolvi aceasta cestiune în un congres mare, ce se va întruni în Constantinopol.

Avis.

„Reuniunea femeilor române din Sibiu“ va arangia, în folosul scoalei sale elementare de fetițe, și în carnavalul anului curent un bal, care va avea loc la 11 Februarie n. (30 Ianuarie v.) 1888 în sala otelului „La Împăratul Roman.“

Varietăți.

* (Alegeri de deputați congresuali în arhidieceasă). Sa mai ales ca deputat clerical în cercul VII al Deșului, și protopresbiterul Simeon Monda.

* (Advocați români.) Dl Nicolae de Lemény s'a deschis cancelaria advocațională în Brașov, ear dl Dr. Demetriu Ciuta în Bistrița.

* (Comisiunea esaminătoare pentru cenzura advocațională.) De president al acestei comisiuni pentru anul 1888 a fost denumit din partea ministrului de iusticie la Maros-Vasárhely Iosif Schneider, jude regesc la tabla regală, substituit al acestuia Alecsandru Vita, procuror suprem; la Budapesta a fost denumit de president Emeric Szentgyörgyi, președinte la curtea de casațiune și de substituit Emeric Suhaj.

* Camera advocațională din Cluș face cunoscut, că Nicolau Nagy, domiciliat în Deșiu a fost introdus în lista camerei advocaționale din Cluș.

* (Cine poruncesce?) Toată suflarea ungurească Așa trebuie să răspundem la aceasta întrebare. Până acum eram dedați a primi dispozițiuni agrăvătoare dela locurile mai înalte; astăzi însă tot funcționariul de stat se vede îndemnat a dispune după bun placul seu. Astfel ni se împărășesc, că un oficial de poștă a remis unui oficiu public român 2 asigurațiuni postale pe lângă nota: *Az ősszeg magyarul irandó.* Când s'a cerut, ca adresele oficiosă se scrie și în limba statului, ni s'a reflectat, că dacă plătim porto-postal, putem scrie în limba, în care ne convine. Pentru aceste asigurațiuni s'a solvit porto-postal, prin urmare cu ce drept le remite respectivul domn oficial? Dar și altmintrea pretinde un lucru absurd, pentru că în ce limbă e scris: *Osztrák értékű . . . forint . . . krajczárról,* nu în limba maghiară, deci ce durere mai ai domnule!

* (Fabrica de arme.) Din Pesta se anunță, că negocierile pentru ridicarea unei fabrici de arme în Pesta au avut bun rezultat. Numai începe deci indoială, că fabrica se va ridica. E dispută acum numai pentru locul, unde va avea să se zidească fabrica.

* (Mort a fost și a înviat.) O păcălitură de tot hazie în felul ei li s'a întemplat diarelor din Budapesta. Diariul „Pesti Napló“ pe o cale oare care căpătă scirea, că deputatul kosuthist Csanádi Sándor a murit. Să înțelege, că toate diarele o au

reprodus mai făcînd și unele comentari, fie care în felul seu, ba „Egyetértés“, — organul partidei kosuthiste îi face și un elogi de câteva coloane, ca să nu fie întrecut cumva de altă foaie. A doua și însă primesc scirea, că Csanádi se află deplin sănătos! Faptul e, că dl Csanádi este unul dintre acei rari muritori, care se poată sci, ce au se scrie diarele despre dînsul, după ce va muri.

* (Iubileul descoperirii Americii.) Ministrul spaniol pentru afacerile esterne și pentru colonii a făcut reprezentanților statelor unite și ai republicilor spaniolo-americe propunerea, ca în comun cu Spania, să serbeze în anul 1892 iubileul de 400 ani, decînd s'a descoperit America. Cu această ocaziune Spania intenționează a ridica un monument lui Christofor Columb în Palos, în locul, de unde marele navigator a întreprins călătoria. Toate statele europene și americane precum și toate societățile geografice și științifice ale întregii lumi vor fi invitate a și trimite reprezentanți la această mare festivitate iubilară.

* (Redacțiuni cu drept restrîns.) În „Neue Fr. Presse“ cetim, că redacțiunilor din Varșovia li s'a detras privilegiul de a primi jurnalele străine fără censură

* (Un adevărat patriot.) Conte Nic. Betlen istorisește: În vîrstă de 80 de ani am vădut earăși pe Senney. Atunci era deja bolnav și debilitat. În adevăr, imi dîse el zimbînd, timpul meu încă n'a sosit și pentru mine nu va mai sosi în veci. Dar el va sosi — pentru urmașii mei. Sărăcia și miseria vor deschide ochii națiunii ungurești și ea va trebui să ajungă la convingerea, că norocul unei națiuni nu consistă într'aceea, ca să apară mare și puternică, ci într'aceea, ca națiunea conscie de puterea sa internă, să se poată desvolta liber, ear în țeară să domnească o bună chivernisire, dreptate și binele să inflorescă.

* (Statistica navigațiunii pe Dunăre.) Cetim în „Curierul Financiar“ din București: După statistica navigațiunii pe Dunăre publicată de comisiunea europeană, care residiază la Galaț, produsele agricole, care constituiesc comerțul principal al României figurează cu următoarele cifre la esport prin gura Sulina pentru anul 1885.

Grâu 1,000,000 cuartere, porumb 742,654; orz 450,244; ovēs 147,095; secară 134,983; fasole 87,571; rapiță 96,751.

Afără de aceste produse s'a mai încărcat în Salina pentru esport 10 milioane kilograme făină și peste 4 milioane kilograme spirt, vin, brînză, lână, piei și alte produse.

Este de observat, că în toți anii comisiunea europeană din Galaț, publică foarte regulat statistica navigațiunii și încă în mod foarte instructiv. Pentru anul 1886 n'am vădut a se fi publicat o asemenea statistică, cauza pentru care ne vedem în neplăcuta pozițiune de a nu putea da aci datele, ce ni se cer de o mare parte a cetitorilor nostri.

* (Gerul în Galiția.) După cum se scrie, în Galiția s'a lăsat de câteva zile un ger ne mai pomenit. Pe drumurile de țeară se găsec cadavre înghețate de țărani și țărance. Apa a înghețat în cele mai multe fântâni și în multe comune tineretul este dispensat dela cercetarea scoalei. Același frig domnesce și în Polonia rusească.

* (Luptă cu animale sălbatică.) Iarna grea, ce s'a lăsat ca o pînză de moarte peste tot

munții zăceau proaspeți și verzi, fereasta era deschisă, miresmele dulci a frunzișului veniau în casă, clopotele turmii s'auđiau boncănind peste ripe, ear pe sus cînta cineva; — de nu ședea acum mumă-sa în casă, ar fi plâns de neastîmpăr.

Sosi ziua de Mercuri și el încă tot zăcea, Joi începî să se mire, dacă cumva s'ar puté însănătoșa pe Sâmbătă, și Vineri era ear în picioare. Își aducea bine aminte de vorbele, ce le a rostit bătrînul „De-i scii scăpa Sâmbăta viitoare de mîna lui Husaby și a fiilor sei, a ta să fie fata!“ El se uită din nou și din nou spre Husaby. — „Acolo n'am se secer alta decât bătaie,“ gândi Thore.

La poiana Husaby conducea numai o singură cale, precum s'a dîs; dar un ficior cum se cade trebuia să fie în stare a ajunge în sus și dacă nu mergea tocmai pe calea cea adevărată. De incungiura cu barca cotul acela de pămînt și eșia la țipișul de dincolo pe uscat, trebuia să găsească și mijloace pentru de a o sui, cu toate că era atât de oblu, încât chiar și capra numai anevoie putea să se mișce pe el, ear asta nu se prea inspăimîntă de câte un zid de zghiaburi.

Sâmbăta sosi și Thore a fost dus toată ziua de acasă; soarele strălucia, încât prin huciaguri se mișcau toate, și din când în când s'auđia ademenînd cîntecul de pe dealuri. El ședea încă afară înaintea ușei, când se inserase și o promoroacă fumeoasă se ridica dealungul coastelor de stîncă. El

căută în sus, și acolo era liniste moartă, privi apoi la curțile Husaby și după aceea împinse barca dela mal și mînă în jurul cotului de pămînt.

După munca sfîrșită a dilii ședea Aslaug sus în poiană. Ea cugeta, că Thore în asta sară nu va avea să vină, dar că în locul lui vor veni alții cu atât mai mulți; de aceea deslegă dulăul și nu spuse nimînu, unde are se meargă. Ea se aședă astfel de avea privire peste vale; dar negură se ridică și ea nici că puté să se mai uite jos, căci toate-i pomeniau soartea. Își schimbă deci locul și se puse — fără de a se gîndi la ceva — astfel, de avea privirea asupra mării. Era o liniste minunată, vedea aceea preste mare!

Li veni poftă să cînte; ea își alese o melodie cu tonuri lungi, întinse, și cîntecul ei resuna până departe în puterea nopții. A atins-o și pe ea, cîntă deci încă un vers. Dar atunci i-se părî, ca și când cineva i-ar răspunde din adîncime. „Cine din lumea lui Dđeu poate se fie?“ gândi Aslaug. Ea pași la marginea prăpastiei, se acată cu brațele de un copăcel subțire, care se pleca tremurînd pe deasupra adîncului, și privi în jos; dar nu vădî nimic. Linistit și pacinic sta „fjord“-ul, nici o pasere nu sbura pe deasupra-i. Aslaug se aședă din nou și cîntă earăși. Atunci s'auđi răspundînd în același ton, acum mai din aproape, ca mai înainte. „Tot trebuie să fie ceva la mijloc!“ Aslaug tresări și se uită din nou în adîncime. Și acum vădu în jos la pi-

cioarele zidului de stîncă o barcă priponită, care la strașnica adîncime se vedea numai cât o scoică. Ea privi mai cu încordare și vădî apoi o căciuliță roșie și sub aceasta pe un ficior, care se urca pe zidul aproape vertical. „Oare cine să fie?“ întrebă Aslaug, și sări departe înapoi. Nu cuteza să și respundă însăși, căci acum șcia, cine era. Ea se trînti pe pajiste și prinse glia cu amîndouă mîinile, că și când ea ar fi fost, care trebuia să lase pe ce a pus mîna; dar rădăcinile ierbii se destrămară, ea țipă tare, și-l rugă pe Dđeu atotputernicul, ca să-i ajute lui. Dar atunci îi pică în minte, că aceasta întreprindere a lui Thore va să dîcă o cercare a puterii dđeesci, și el prin urmare n'are se astepte ajutor. „Numai de astădată“, se ruga ea, și îmbrățișa cănele, ca și când ar fi fost Thore, pe care l-ar fi voit să-l țină; ea se tăvăli cu el pe pămînt și vremea i părea nesfîrșită.

Dar acum se smulse cănele. „Au, au!“ zicea el către Aslaug, și i puse etichetele dinainte în brațe. „Au, au!“ salută el mai odată spre prăpastie, — și acum se ivi o căciuliță roșie deasupra zidului de zghiaburi, și Thore zăcea la peptul ei.

Minute dearîndul stătî aci fără de a putea scoate un cuvîntel, și ce a borborosit în urma urmelor, a și fost fără de nici un înțeles.

Dar bătrînul Knud Husaby grăi, când auđi întemplarea, o vorbă cuminte, căci el dîse: „Feciorul e vrednic, ca să i-se dea; fata să fie a lui.“

locul a făcut ca animalele sălbatică să fie de tot îndrăznețe. În comitatul Bihorului lupii s'au înmulțit într'un mod înspăimântător și atacă ziua la ameață ori-ce le ese înainte. Mai zilele trecute trei bestii s'au aruncat asupra unui român, care trecea pe drumul de țeară dela Negresci spre Beins în sanie trasă de doi cai. Lupta a fost crâncenă între curăjosul om și lupi, ea a ținut mai mult timp. Bestiile se înfuriară prea înversunat și românul nostru, care avea să se lupte și cu caii, începu a slăbi din puteri. În momentul acela însă sosi un notar din comuna învecinată cu un zăvod de căne mare, care se și aruncă d'odată asupra unui lup. Lupii însă se aruncară toți pe căne și l' răniră de moarte. În această luptă un lup a picat lovit de măciucă, altul a fost pușcat de notariu, iar al treilea ș'a căutat de drum.

* (Semne triste.) Târgul de țară din Sibiu a fost de tot rău cercetat. Ce i drept și gerul cel mare încă se poate considera ca factor, ce a împedat pe oameni să vie la târg. Principalul factor însă este lipsă de bani, ce s'a dovedit și la târgurile de până acum. Negustorii și industriașii abia ș'au ridicat unde și unde șetri. Și și aceste puține șetri s'au bucurat de așa puțini cumpărători, încât în bunul drag sburat: săniile una pe lângă alta, fără ca visitii să vie în pricină. Un negustor din Alba-Iulia, care altădată ducea frumoase țarale și care acum sgribura și el uitându-se a jăgubă la marfă, întrebat fiind despre companion: pentrucă n'a venit la târg, a răspuns indignat: E destul cu mine, că am venit să ved casa nebunilor, densusul n'are lipsă de institutul de alineați.

* (O declarație a prințului Ferdinand.) Cetim în „Telegraful“: După scirile primite din Sofia, guvernul se ocupă serios cu înarmarea și pregătirile militare.

Cercurile guvernamentale cred, că este urgent a avea sub armă cel puțin 100.000 oameni, pentru a face față ori cărei întâmplări.

Oamenii cei mai influenți declară pe față că e nevoie ca țara să fie înarmată și gata de luptă la ori ce moment.

Se dice, că prințul Ferdinand ar fi făcut următoarea declarație la câțva persoane mai influente:

Dacă Camera îmi va cere să abdic, atunci voi convoca marea Adunare națională. Ea va hotărî dacă trebuie să abdic, în nici un cas nu voi abdica *proprio moto*.

Dacă Europa va cere să abdic, și Camera nu me va lăsa să plec, me voi pune în fruntea armatei bulgare și voi rezista ori cărei năvăliri.

Situațiunea internă a țerei e liniscită.

* (Un desertor rus.) Poliția din Budapesta în 23 Decembrie a pus mâna pe un casac rus din al treilea regiment de Don, care umbla pe stradă fără de nici un căpătâiu, purtând o uniformă militară străină și foarte defectuoasă. Întrebat fiind prințul, cum se cheamă și de unde e de loc, a răspuns la toate cu curaj, că e din Chiev și că se cheamă Petru K. La întrebarea, cum a ajuns el în Ungaria, sermanul casac a răspuns, că a desertat dimpreună cu alți cinci soți ai sei din armata rusă dela frontiera Galiției, ne mai putând suferi miseria, la cari erau espuși în noua stațiune militară. Patru dintre soții sei însă fură urmăriți de patrolă și reînțorși earăși pe teritor rus, rămânând numai el și încă unul, cari scăpară ca fugari în Ungaria. Aici se opriră mai întâiu în ținutul Muncaciului, unde trăiră câțva timp din vinderea armaturei ce o aveau cu ei. După mai multe necazuri sermanii fugari ajunseră în Budapesta unde primiră de lucru ca măturători de zăpadă. Spre dovadă, că e soldat rus, fugarul și desfăcū mantaua, sub care se vedură mai multe înșignii rusești. În puține cuvinte desertorul casac deserise miseria stară, în care se află soldații ruși la graniță. Nu numai nutremântul e slab, dar chiar și baracele sunt atât de rele, încât noaptea ninge peste soldați, așa că zăpada este peste ei dimineața de mai multe urme. Afară de aceea grasează tot felul de boale între soldați și cu sutele sunt transportați în lazarete.

Poliția în urma mărturisirii casacului nu sciu de ce să se apuce. Deocamdată însă îl arestă și i dete aici cele trebuincioase, cu cari casacul a declarat, că e deplin mulțumit. Întrebat fiind acest casac de soțul seu, a răspuns, că de vr'o două zile nu l'a mai vădut.

* (Folosul vespertililor, liliacilor). — Vespertilul este un animal urgisit de foarte mulți oameni, mai cu seamă de dame și cu toate acestea este un animal foarte folositor. Istoricul natural Altum a constatat, că vespertilul, care zboară de timpuriu (vespertiliv noctula) după ce a înghițit 30 de gândaci unul după altul, încă nu este sătul. De unde se poate conchide, că numărul insectelor mai mici, care le urmăresc și le omoară vespertilii neconținți, într'o noapte se poate urca la mai multe

mii. Această afirmațiune nu este exagerată, fiind-că substanțele nutritive, conținute în corpul insectelor nu formează o mare cantitate, chiar și din cauză, că mai cu seamă aripile mai groase ale insectelor mai mari nu pot servi ca hrană. În unele promenații, grădini și păduri ne putem convinge după o noapte de vară caldă în dimineața procsimă mai bine despre măcelul, ce s'a petrecut în decursul nopți. Pe pământ se găsec atâtea aripi și picioare de gândaci și fluturi, ca și cum ar fi scuturat o furtună florile unui pom înflorit. Hrana vespertililor, care trăesc în regiunile noastre constă esclusiv din insecte. Numai în regiunile sudice se nutresc unele specii și cu fructe ear vampirii, de care se vorbesc atâtea lucruri, se hrănesc uneori cu sânge proaspăt de animale și arare ori de om. Mu'te femei sunt de firma credință, că liliacii le rod slăninile. Aceasta nu este adevărat. Sunt unele specii americane, cărora le place slăcina proaspătă neafumată; vespertili, cari se găsec la noi, dacă îi întelnim uneori în apropierea slăninei, nu fac aceasta fiind atrași de slănină, ci numai de căldură.

* (Zidarul.) Un zidar contractase cu un comerciant dintr'un oraș să i zidescă o casă. Când era zidirea gata o ceartă se iscă între ambii din cauza olanelor, cari erau puse pe coperiș. Comerciantul pretindea, că sunt rele și cerea să le înlocuască cu alte mai bune. În fine zidariul cedă, și i puse alte olane pe coperiș. După câte va săptămâni, după ce ploase mai multe zile, d'odată pe coperiș se observa că unele olane își perduseră culoarea și erau mult mai albe. Ori-cine observă, că ele formează litere, care compuneau cuvântul „mîșelule.“ Aceasta a fost răsunarea zidarului.

* (Bibliografie.) „Țara nouă“, revistă științifică, politică, economică și literară apare odată pe lună. Redactor: Ioan Nenițescu, doctor în filosofie și pedagogie. Nr. 9 are următorul sumar: Filosofia lui Spinoza, partea întâia, viața lui Spinoza de I. Nenițescu — Proverbe și zicători populare adunate de Pr. Al. Popescu. — Discursuri pedagogice ale dlui D. A. Sturdza. — Colinde cu plugușorul, adunate de Pr. Al. Popescu. — Colindu cu sorcova. Colinde: De când Domnul s'a născut; în aceste curți; colindul lui Chritos; colindul cel mare; colind pentru oameni tineri, culese de Dobre Ștefănescu. — Documente de limba și literatura macedo-română: Moșea misterioasă (și blăstemul a liei) de T. Iliescu. — Fluera; langoarea și moartea tru xénne de C. T. Belimacea (Movilișteanu) — Pulliū asburător de V. Petrescu (Crușoveanu). — Copii babei ș'ai unchișului (basn) de E. D. C. — Căntece populare: Frunză verde și o lealea; Foaie verde măr stufos; Foaie verde de trei lămâi; Frunză verde de pelin, adunate de Gh. Oprescu. Peste munții cei sălbateci...; Sub tei.; Dute dorule! adunate de R. — Anecdote și păcălituri țigănești, adunate de P. I. Gilorteanu Bibliografie.

Ogoarēle.

Publicăm acest tractat după foaia „Economia Națională“ din București, pentrucă deși are în vedere mai mult referințele din România, totuși cuprinde și unele indigitări de interes general din punct de vedere economic:

Ogoritul are de scop a aduce pământul într'o stare de mărunțire și de mobilizare destul de însemnată, pentru ca tinerile plante, eșite din sēmēnța pusă în pământ, să-și poată întinde cu înlesnire rădăcile lor în toate direcțiunile spre a-și căuta hrana. Deodată cu mărunțirea se produc în pământ fenomene chimice, ce sporesc fertilitatea pământului. Aerul atmosferic pătrunde și vine în contact cu toate particulele pământului; prin oxigenul seu unele substanțe minerale neasimilabile sau chiar vătămătoare pentru plante, ajung într'o stare mai asimilabilă, mai ușor de absorbit de către rădăcini. Materiile organice se descompun mai cu înlesnire și cu modul acesta azotul din ele ajunge mai întâiu în stare de amoniac și în urmă, prin fenomenul nitrificațiunii se transformă în acid nitric. Ori, atât azotul amoniacal cât și cel nitric se scie, că contribuie mult la fertilizarea terenurilor; fără el ori ce vegetațiune ar fi cu totul imposibilă. Așa dar prin mărunțire oxigenul, atât de necesar respirațiunii rădăcinilor plantei, pătrunde în adâncimea pământului; substanțe neasimilabile devin asimilabile și prin urmare fertilitatea pământului, se sporesce. Prin aceasta nu voim să dicem, că fertilitatea pământului se sporesce în mod absolut; nu, căci această sporire nu se poate face de cât adăugând pământului substanțe ntile vegetațiunii, cum potasă, acid fosforic și azot combinat sub formă de îngrășăminte în cantitate mai mare de cât cea esortată prin recolte. Acesta este singurul mijloc de a asigura pământului o fertilitate durabilă.

În starea actuală a agriculturii noastre, chiar dacă ar voi cineva, i-ar fi imposibil să îngrășe tot pământul, ce voescă al cultiva. Cum că va veni odată timpul ca să fim siliți a îngrășa pământul pentru a produce, aceasta este incontestabil.

Până atunci însă trebuie cu ori ce preț să căutăm a sporii producțiunea fără ajutorul îngrășemintelor. Arăturile de ogorire sunt un mijloc puternic de a silii pământul să dea recolte mai bune, de a pune la dispoziția rădăcinilor plantelor rezerva alimentară din pământ.

Pământul mărunțit duce mai mult la secetă, prin urmare ogorirea este utilă și din acest punct de vedere.

Să vedem acum, cum și când trebuie făcut ogorul?

Vom deosebi 2 cazuri, după cum ogorirea se face pentru cereale de toamnă ori de primăvară.

Pentru cerealele de toamnă, cum este grăul, este bine să se ogorască pământul de trei ori. Întâia ogorire se începe îndată după ce se termină arăturile pentru sēmēnăturile de primăvară. Ea trebuie să se facă cât se poate de adânc și să fie terminată pe cât este posibil până la începerea secerișului.

Este bine ca a doua ogorire să nu se facă de cât după ce trece o lună de la cea dintâiu, pentru ca pământul să aibă timpul, să se așeze așa ca bulgării să se sfărâme mai ușor prin a doua arătură de ogorire. Afară de aceasta în intervalul de o lună mai toate sēmēnțele de burueni încolțesc și pot fi distruse ușor în urmă prin întoarcerea din nou a pământului. În tot cazul nu trebuie să acceptăm cu a doua arătură până ce buruenile fac sēmēnțe, fiind-că în acest cas nu ne-am atinge scopul de a curăți pământul. Ogorul întâiu se face cu plugul cu un singur brăsdar; al doilea, pentru ca să meargă mai iute, este recomandabil să se facă cu pluguri cu mai multe brăsdare (polibrăsdare) și la o adâncime mai mică. În fine a treia arătură este arătura de sēmēnătura și se face tot cu pluguri polibrăsdare, imediat înaintea sēmēnăturii. Bine fie înțeles, că dacă pământul este plin de pir, trebuie să se grăpeze după fie-care arătură ca să se stărpească această burueană. Pirul pierie mai repede, când ogorul se face pe timp uscat. În fine când pământul este bulgăros, tăfălugile cu dinții de fer aduc mari servicii.

Ogoarele pentru sēmēnăturile de primăvară se fac toamna, după ce se termină cu sēmēnătura grăului. Aci bulgării pot să fie cât de mari, fiind-că peste eamnă, prin alternativa de îngheț și desgheț, ei ajung a căde în pulbere.

Primăvara următoare se dă în genere numai o singură arătură înainte de a sēmēna.

Acesta este modul cel mai rațional de a aface ogoarele, mod ale cărei bune rezultate se vor arăta pretutindeni, unde se vor executa la timp.

Să nu se creadă, că trei arături pentru grău sunt o cheltueală zadarnică.

V. Carnu-Muntean.

Posta redacțiunii.

Dlul A. I. în C. Atari lucrări numai atunci se publică, dacă au și o morală oare-care. Manuscriptul trimis ve stă la dispozițiune.

Dlul „Codleanul.“ Corespondența Dvoastre pentru Nr. de astăzi ni-a sosit prea târziu.

Loterie

Mercuri în 11 Ianuarie 1888.

Brünn: 55 57 85 3 32

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 Ianuarie n. 1887

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	97.90	96.50
Renta ung. de hârtie	83.30	80.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	94.50	93.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	124.50	—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	101.—	—
Acțiuni de bancă austro-ung.	871.—	860.—
Obligațiuni urbariale transilvane	103.50	104.—
blig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	110.50	109.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	98.25	98.—
Sorți ungurești cu premii	119.50	120.—
Imprimutul dururilor de fer ung.	149.—	145.—
Sorți de regularea Tisei	123.50	122.—
Renta de aur austriacă	110.50	107.50
Acțiuni de bancă de credit ung.	270.—	271.—
Acțiuni de credit austr.	267.90	269.80
Serisuri funcționare ale institutului „Albina“	—	101.—
Sorți de stat dela 1860	132.75	133.—
Galbin	5.96	5.95
Napoleon	10.02	10.02
100 marce nemțesci	62.17 ¹ / ₂	62.10
London pe (poliță de trei luni)	126.70	126.80

6095 szám 1887 polg.

[1765] 1 3

Hirdetmény.

Az Oláh-karácsonfalvi tagosítási ügyben az elömun-kálatok megkezdésére u. m. képvislet rendezése, mernök választás, és a költségelöirányzat elkészítése végett a határnapot 1888-évi január h6 30-ára d. e. 10 órára tüzöm ki, Oláh-karácsonfalvára, a községi iroda helyiségébe, a melyhez összes érdekelteket hirdetményileg azon figyelmeztetéssel hívom meg miszerint egyik vagy másik meg nem jelenése a tárgyalás folyamát megakadályozni nem fogná.

Erzsébetváros, 1887 december 16. Az erzsébetvárosi kir. törvényeszk kiküldött birája.

Kelemen,
eljáró író.

IOSEF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la expozițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medalia cea mare a expozițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomand obiectele necesare pentru ajustarea bisericilor și capelelor cu cele ce sunt abundanță în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute cât se poate mai frumos: Anume:

Odăjdii, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pom-pieri, copii descoală, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și reuniuni de înmormântare.

Statue, polican-dre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de părete, candelă. Iconostase, chipuri pentru frontariu. În-mormântarea Domnului, etc. etc.

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătășă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătășă.

Dantele bisericesci. Învăltoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adevăra prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimis libere de post-port. [1744] 8-30

Pilurile curățitoare ale lui Seigel.

(Seigel's Abführ-Pillen.)

[1745] 3-12

Cel mai bun mijloc contra încuerei și a nefuncționării ficatului.

Acestea nu agravează — ca multe alte medicini — starea pacientului mai înainte de a se simți mai bine. Influența lor deși e domoală, e deplină și fără urmări neplăcute, cum sunt greața, colica etc. Pilurile curățitoare ale lui Seigel e cel mai bun leac casnic care s'a aflat vreodată. Ele curățesc mațele de toate substanțele iritabile și păstrează încuerea într-o stare sănătoasă. Cel mai bun leac contra darăpănenței sănătății. — Contra testinele într-o stare sănătoasă. — Aceste piluri sunt un remediu escelent contra frimisturei și nefuncționării ficatului. — Aceste piluri sunt un remediu escelent contra frimisturei și tuturor soiurilor de morburii, căci ele depărtează din mațe materiile otrăvicioase. Pilurile influențează curând dar plăcut fără a cauza dureri. — Dacă cineva suferă de guturaj și l'amenință frigurile, l'junghie dureri de cap, apoi prin spinare și prin membre, pilurile lui Seigel vor delătura guturaiul și vor depărta frigurile. O limbă acoperită de un gust sălcii și are cauza în materia rea din stomach. Câteva doze din pilurile curățitoare ale lui Seigel vor curăți stomachul, vor delătura gustul rău și vor recăștiga apetitul; cu acestea se reîntoarce și sănătatea. Adeseori cauzează materiile nutritive greață și diaree. Dacă mațele vor fi eliberate de astfel de necurătenii prin o dosă din pilurile curățitoare ale lui Seigel, dispar aceste influențe neplăcute și sănătatea earăși revine. — Pilurile curățitoare ale lui Seigel, luate când merge cineva la culcare — fac a conturba somnul — nimicesc urmările provenite din prea multă mâncare și beutură. Prețul unei schatule cuprinzătoare de pilurile curățitoare ale lui Seigel costă 50 cr. Se află numai în schătui lungurețe în toate farmaciile din Austro-Ungaria.

Proprietar: **A J White, Limited, 35 Farringdon Road, London.**
Depoul principal și espedarea centrală de „pilurile lui Seigel“ Iohann Nep. Harna, Apotheke „zum goldenen Löwen“ in Kremsier (Mähren.)

Rădăutz, 21 Martie, 1887.

Dlul farmacist Ioh Harna în Kremsier. Respectab. Domn! Trebuie să constat, că „Wiener Bote“ nu dice prea mult despre „Extractul-Shäker“ și pilurile lui Seigel deoarece soția mea după întrebunțarea unei sticle și a unei învălțări de piluri a fost mântuită de suferințele ei de mulți ani, unde nici un mijloc medical n'a putut ajuta nimic. De aceea Te rog să-mi trimiți prin rambursă postală 4 sticle „Extractul-Shäker“ și 4 învălțori din din pilurile curățitoare ale lui Seigel. Poate voi avea ocaziune se ajutoze și pe alți pacenți cu ele. Me iscălesc respectuos. Valentin Henning, Rădăutz Bucovina.

Risko, Gațiu, 16 August 1887.

Stim. Domn! În luna lui Decembre a anului trecut mi procuraiu dela Dvoastră o sticlă „Extractul-Shäker“ și o schatue din pilurile lui Seigel și aceste remedii au avut un deosebit efect la soția mea. Ve rog pentru o grabnică trimitere prin rambursă a duor sticle „Extractul-Shäker“ și patru schatule din pilurile lui Seigel, Cu stimă
Franz Pietrowsky, comisar superior de finanță.

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei.“ Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 zi a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poesie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflecșiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indvișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Prețul Român.“ Diariu bisericesc, scolastic și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor sciințelor teologice și între aceștia multe de predice pre Dumineci, sârbători și diverse ocaziuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericescă, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, pătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea esemplariu. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere —

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificade de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fie-care sârbătoare, care arată timpul întroducerii; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sicastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și viorele. poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui esemplariu cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op, întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați

Spicire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembre 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprinzând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebunța cu mult folos de cătră preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în scoala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumoase ilustrată. Prețul unui esemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe secsele. Prețul unui esemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui esemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea sânteii Vergure Maria a Născătoareii de D-zeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui esemplariu spedit franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui esemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 1-50